I LOVE YOU

Wystawa studenckich prac powstałych w odpowiedzi na temat „I love you", w II Pracowni Grafiki – Druk Płaski – Grafika Cyfrowa | Serigrafia, w roku akademickim 2021/2022.

- Maciej Kurak
- Maja Michalska
- Martyna Pakuła

Miłość może łączyć z emocjami względem innej osoby, grupy, przedmiotu. Ogniskowanie się na dobru jednostki czy ogółu związane jest z wyborem wartości historycznych zdeterminowanych przez różne wzorce kulturowe. Po rewolucji francuskiej, istotną rolę w kulturze mieszczańskiej pełniło kształtowanie własnego dobra. Troska o prywatne interesy i otoczenie przekładała się na korzyść całego narodu. Ukształtowany w ten sposób „zakres dobra" łączy się jednocześnie z odrzuceniem nieprzynależących do grupy. „Egoizm narodowy jest przyrodzonym egoizmem ogólnej istoty państwa, w przeciwieństwie do egoizmu charakteryzującego feudalne warstwy[1]". Wartości istotne dla określonej grupy ludzi (narodu) stają się ważniejsze niż jednostkowy partykularyzm, czy też ogólnoludzkie interesy bazujące na utylitaryzmie. „(...) egoizm, którego treścią jest naród, jest ogólniejszy, czyli czystszy, niż egoizm, którego treścią jest poszczególny stan i poszczególna korporacja[2]". Skupienie na własnym interesie związane jest z jednoczesnym zabieganiem o utrzymanie prawa w państwie. Działania na rzecz ogółu łączyły się z dbaniem o swoją własność.

Równocześnie, obecnie, w zglobalizowanym świecie okazuje się, że system powiazań ekonomicznych jest ukształtowany zupełnie inaczej niż pierwotny narodowy kapitalizm. Globalna gospodarka wpływa na poszczególne przedsiębiorstwa lokalne i wytwarza nowe sieci społecznych relacji, które uniezależnione są od miejsca. Więcej łączy nas z osobą oddaloną o setki kilometrów zajmującą się tą samą profesją niż z sąsiadem. Pomimo coraz większych możliwości współdziałania na odległość, brakuje nadal empatii wykraczającej poza partykularność.

Połączenie indywidualizmu i ogólnych idei społecznych można zaobserwować również w twórczości. Są to czynniki, które bezpośrednio odpowiadają za wyjątkowość twórczego dzieła. Kształtowanie subiektywnego przekazu wizualnego związane jest z specyfiką złożonych zjawisk. Artysta skupiając uwagę na wielowymiarowych aspektach skomplikowanych relacji międzyludzkich tworzy przekaz, który dociera do grona odbiorców szerzej niż komunikat propagandowy. Twórczość tym samym scala konkretne idee społeczne ze złożonością wieloaspektowych sytuacji. Istotność tych powiązań przedstawia György Lukács na podstawie poezji Heinricha Heine. Zauważa, że Heine „wyśmiewa zarówno ograniczoność poezji tendencyjnej, jak i proklamowane przez nią treści społeczne i filozoficzne. Wyśmiewa poezję tendencyjną głównie dlatego, że ma ona tylko charakter, to znaczy zaczepny, po sekciarsku ciasny sposób myślenia, ale nie talent, nie umiejętność widzenia rzeczy w ich skomplikowanych, różnorakich powiazaniach i w ruchu[3]". Heine broniąc poezji występuje przeciwko „reakcjonistom i płytkim ideologom <postępowym>, którzy ograniczają zasięg jej działania[4]".

1 Karol Marks, Fryderyk Engels, Dzieła, t. 2, Książka i Wiedza, Warszawa 1961, s.148
2 Tamże s. 149.
3 György Lukács, Od Goethego do Balzaka, Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa 1958, s. 391.
4 Tamże, s. 392.

Love entails emotions towards another person, group or object. Focusing on the good of an individual or the public is related to the choice of historical values determined by various cultural patterns. After the French Revolution, shaping one's own good played an important role in the bourgeois culture. Concern for private interests and the environment translated into the benefit of the entire nation. The 'scope of good' shaped in this way is at the same time connected with the rejection of people who do not belong to the group. 'The egoism of the nation is the natural egoism of the general state system, as opposed to the egoism of the feudal classes.'[1] Values important for a specific group of people (nation) become more important than individual particularism or general human interests based on utilitarianism. '...the egoism which has a nation as its content is more general or purer than that which has as its content a particular social class or a particular corporation.'[2] Focusing on selfinterest is related to the simultaneous efforts to maintain the law in the state. Activities for the public involved taking care of their property.

In today's globalised world, the system of economic ties is shaped quite differently from the original national capitalism. The global economy affects individual local enterprises and creates new networks of social relations that are independent of place. We have more in common with a person hundreds of kilometres away who works in the same profession than with our neighbour. Despite the increasing possibilities of remote interaction, there is still a lack of empathy that goes beyond particularity.

The combination of individualism and general social ideas can also be seen in creative activity. These factors are directly responsible for the uniqueness of a creative work. Shaping a subjective visual message is related to the specificity of complex phenomena. Focusing on the multidimensional aspects of complex interpersonal relations, an artist creates a message that reaches a wider audience than a propaganda message. Creativity thus merges specific social ideas with the complexity of multi-faceted situations. Referring to Heinrich Heine's poetry, György Lukács describes the importance of these connections. He notes that Heine 'mocks both the limitations of biased poetry and the social and philosophical content it proclaims. He ridicules biased poetry mainly because it has only character, that is, an aggressive, narrow-minded way of thinking, but not a talent, not the ability to see things in their complex, various connections and in motion'[3]. Defending poetry, Heine speaks against 'reactionaries and shallow "progressive" ideologues who limit the scope of its activity'[4].

1 Karl Marx, The Collected Works of Karl Marx, Hastings: Delphi Classics, 2016 (online version; no pagination).
2 Ibid..
3 György Lukács, Od Goethego do Balzaka, Warszawa: Państwowy Instytut Wydawniczy, 1958, p. 391 (my translation).
4 Ibid., p. 392.